

[Terug naar Bijbel index](#) [Terug naar Boek index](#)

Job 33

- 1 Nu dan toch, Job, luister naar mijn rede, en neem al mijn woorden ter ore.
- 2 Zie toch, ik heb mijn mond geopend, mijn tong onder mijn gehemelte spreekt.
- 3 Mijn woorden zijn oprechtheid des harten, en wat mijn lippen weten, geven zij zuiver weer.
- 4 De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem des Almachtigen doet mij leven.
- 5 Indien gij kunt, antwoord mij, maak u tegen mij op, stel u te weer.
- 6 Zie, voor God ben ik aan u gelijk, ook ik ben uit leem afgeknepen.
- 7 Dus behoeft geen schrik voor mij u te overvallen, mijn druk zal niet zwaar op u zijn.
- 8 Maar te mijnen aanhoren hebt gij gezegd, en het geluid uwer woorden heb ik gehoord:
- 9 Ik ben rein, zonder overtreding, ik ben zuiver en zonder ongerechtigheid;
- 10 Maar zie, Hij weet reden tot vijandschap tegen mij te vinden, Hij beschouwt mij als zijn vijand;
- 11 Hij legt mijn voeten in het blok, Hij bespiedt al mijn paden.
- 12 Zie, daarin hebt gij ongelijk, antwoord ik u, want God is meerder dan een sterveling.
- 13 Waarom hebt gij tegen Hem getwist, terwijl Hij toch niets van zijn doen verantwoordt?
- 14 Want God spreekt op een wijze, of op twee, maar men let daar niet op.
- 15 In een droom, in een nachtgezicht, wanneer diepe slaap op de mensen valt, in sluimering op de legerstede;
- 16 Dan opent Hij het oor der mensen, en drukt het zegel op de vermaningen, tot hen gericht,
- 17 Om de mens van zijn doen af te brengen, om hoogmoed van de man te weren,
- 18 Om zijn ziel van de groeve te redden, zijn leven, dat het niet omkome door de spies.
- 19 Ook wordt hij door smart op zijn sponde vermaand, terwijl er aanhoudende strijd in zijn gebeente is;
- 20 Dan gruwet zijn binnenste van brood, zijn ziel van begeerlijke spijs;
- 21 Zijn vlees slinkt weg, men ziet het niet meer, zijn beenderen, eens onzichtbaar, steken uit,
- 22 Zodat zijn ziel tot de groeve nadert, zijn leven tot de dodende machten.
- 23 Indien een engel hem terzijde staat, een voorspraak, een uit duizend, om een mens zijn onschuld te kennen te geven,
- 24 Dan zal Hij Zich zijner erbarmen en zeggen: Bevrijd hem, dat hij niet in de groeve dale, de losprijs heb Ik verkregen.
- 25 Zijn lichaam wordt frisser dan in zijn jeugd, hij keert terug tot de dagen zijner jonkheid.
- 26 Hij bidt tot God, en Deze neemt hem in welgevallen aan, zodat hij zijn aangezicht met gejubel aanschouwt en Hij de sterveling zijn gerechtigheid hergeeft.
- 27 Dan zingt hij ten aanhoren van de mensen en zegt: Ik had gezondigd en het recht gebogen, maar het werd mij niet vergolden;
- 28 Hij heeft mijn ziel bevrijd van de gang naar de groeve, en mijn leven verlustigt zich in het licht.
- 29 Zie, dit alles doet God tweemaal, driemaal met een mens:
- 30 Zijn ziel terugbrengen van de groeve, zodat hij bestraald wordt door het levenslicht.
- 31 Merk op, o Job, en luister naar mij, zwijg stil, opdat ik spreke.
- 32 Hebt gij iets te zeggen, antwoord mij; spreek, want ik zou u gaarne gelijk geven.
- 33 Zo niet, luister gij dan naar mij; zwijg, opdat ik u wijsheid lere.

[vorig hoofdstuk](#) [volgend hoofdstuk](#)

From:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/> - **Bijbel Wiki**

Permanent link:

<https://bijbelwiki.famvisser.net/doku.php?id=bijbels:nbg:tekst:job33>

Last update: **2024/09/02 22:32**

